

Εσπερινός Αγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνά του Θαυματουργού στον Ι.Ν. Αγίου Μηνά Καρδίτσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος το απόγευμα της Δευτέρας 10 Νοεμβρίου 2025 χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού επί τι ιερά μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνά του Θαυματουργού, στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Καρδίτσης.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης, την διακονία του λόγου ανέθεσε στον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Αμφιλόχιο Παπανδρέου, Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Μητροπόλεως.

Στο κήρυγμά του προς τους ευσεβείς χριστιανούς, αναφέρθηκε στον Άγιο

Μεγαλομάρτυρα Μηνά τον Θαυματουργό, έναν από τους πλέον αγαπητούς και λαοφιλείς Αγίους της Εκκλησίας μας. Παρουσίασε με ευλάβεια τη ζωή, το μαρτύριο και τα πνευματικά διδάγματα του Αγίου, τονίζοντας τη σημασία της τιμής προς τους Αγίους και της μιμήσεως των αρετών τους.

Ο Άγιος Μηνάς γεννήθηκε στα μέσα του 3ου αιώνα μ.Χ. στην Αίγυπτο, από ειδωλολάτρες γονείς. Παρά το περιβάλλον μέσα στο οποίο μεγάλωσε, γνώρισε τον Χριστό, πίστεψε και βαπτίσθηκε χριστιανός. Διακρίθηκε για το ανδρείο φρόνημά του και κατατάχθηκε στον ρωμαϊκό στρατό, όπου έδειξε όχι μόνο σωματική δύναμη αλλά και πνευματική αρετή. Κατά τους διωγμούς του Διοκλητιανού και του Μαξιμιανού, οι στρατιωτικοί κλήθηκαν να αναγκάσουν τους χριστιανούς να απαρνηθούν την πίστη τους. Ο Άγιος, μη θέλοντας να συμμετάσχει σε αυτό το έργο, εγκατέλειψε το στράτευμα και αποσύρθηκε στην έρημο, όπου έζησε για χρόνια με προσευχή, νηστεία και μετάνοια.

Μέσα στην ερημική του ζωή, γεννήθηκε στην ψυχή του ο πόθος του μαρτυρίου. Σε ηλικία περίπου πενήντα ετών, κατέβηκε στην πόλη και ομολόγησε δημόσια την πίστη του στον Ιησού Χριστό. Συνελήφθη, οδηγήθηκε ενώπιον του ηγεμόνα και

δέχθηκε κολακείες και υποσχέσεις για να αρνηθεί τον Χριστό. Ο Άγιος όμως, με θάρρος και παρρησία, απάντησε ότι το Άγιο Πνεύμα φώτιζε τον πιστό σε κάθε δοκιμασία, παραπέμποντας στα λόγια του Κυρίου. Κατόπιν υπέστη φρικτά βασανιστήρια, τα οποία άντεξε χάρη στη δύναμη του Θεού, και τελικά μαρτύρησε με αποκεφαλισμό. Πριν από τον θάνατό του, ζήτησε να μεταφερθεί το σώμα του στην Αίγυπτο, όπου και ενταφιάστηκε. Στο σημείο εκείνο, ο Μέγας Κωνσταντίνος οικοδόμησε στη συνέχεια μεγάλο ναό επ' ονόματι του Αγίου Μηνά, που έγινε τόπος προσκυνήματος και θαυμάτων.

Ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αμφιλόχιος, στη συνέχεια εξήγησε γιατί η Εκκλησία τιμούσε τους Αγίους και ιδιαιτέρως τους μάρτυρες. Οι Άγιοι αποτελούσαν φωτεινά παραδείγματα και οδηγούς της εν Χριστώ ζωής, δείχνοντας τον δρόμο της αγιότητας. Επιπλέον, ήταν μεσίτες και πρεσβευτές των ανθρώπων προς τον Θεό, μεταφέροντας τις προσευχές και τα αιτήματα των πιστών στον θρόνο του Κυρίου. Η τιμή προς τους Αγίους, τις εικόνες και τα λείψανά τους δεν ήταν ειδωλολατρία, αλλά μορφή σεβασμού προς τα πρόσωπά τους και, κατ' επέκτασιν, προς τον ίδιο τον Ιησού Χριστό.

Αναφερόμενος στα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των Αγίων και Μαρτύρων,

επεσήμανε τρία κύρια στοιχεία που τους διέκριναν: Η θυσιαστική αγάπη, όμοια με την αγάπη του Χριστού για τον άνθρωπο, αγάπη ουράνια και καθαρή, χωρίς ιδιοτέλεια, η βαθιά και αληθινή πίστη, όχι θεωρητική ή χλιαρή, αλλά πίστη που θαυματουργούσε, πίστη ικανή να μετακινεί βουνά και η θαρραλέα ομολογία της πίστεως, η οποία δεν υποχωρούσε μπροστά στις απειλές, στους πειρασμούς ή στα μαρτύρια.

Ο Άγιος Μηνάς, δεν έτυχε απλώς να μαρτυρήσει, αλλά το επεδίωξε συνειδητά, γνωρίζοντας πως η ομολογία του θα τον οδηγούσε στον θάνατο. Παρόλα αυτά, δεν φοβήθηκε, διότι τον ενίσχυε η χάρις του Αγίου Πνεύματος.

Προς το τέλος της ομιλίας, ο Πανοσιολογιώτατος αναφέρθηκε στο μυστήριο της ευωδίας των ιερών λειψάνων. Όπως εξηγούσε ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, το Άγιο Πνεύμα διατηρούσε και αρωμάτιζε τα λείψανα των εκλεκτών του Θεού, παρά τη φθορά του χρόνου, ως σημείο της Θείας παρουσίας και της αγιότητός τους. Η ευωδία αυτή αποτελούσε μαρτυρία της θείας χάριτος που αναπαυόταν στα σώματα των Αγίων για την πνευματική ωφέλεια των πιστών.

Ολοκληρώνοντας, κάλεσε τους πιστούς να τιμούν αληθινά τους Αγίους, μιμούμενοι την αγάπη, την πίστη και την ομολογία τους. Μόνον με πνευματικό αγώνα, είπε, μπορούσαμε να αποκτήσουμε την πραγματική αγάπη και πίστη προς τον Χριστό, όπως εκείνοι, και να αξιωθούμε της ευλογίας και της χάριτος του Θεού.

